

Arartekoaren 2023R-1602-22 Ebazpena, 2023ko urriaren 6koa. Horren bidez, Gasteizko Udalari gomendatzen zaio trafikoko araudia hausteagatik jarritako zigor bat indargabetzeko.

Aurrekariak

1. Herritar batek kexa jarri zuen Arartekoan udaltzain batek bere ibilgailua elkarren segidako zazpi egun baino gehiagoan leku berean aparkatzeagatik 2021eko abenduaren 13an egin zuen salaketa bat zela-eta Gasteizko Udalak jarri zion zehapen baten harira.
2. Kexa idazkian azaldu zuen ez zegoela zehapenarekin ados, bakarrik udaltzainaren berrespena kontuan hartu baitzen, eta babesgabetasuna alegatu zuen, ez baitziren kontuan hartu zuribide froga gisa aurkeztu zituen irudiak.

Kexagileak azaldu zuen udaltzain batek esan ziola ezin zuela bere autokarabana 7 egun baino gehiagoan aparkaleku berean aparkatuta utzi, eta hori jakin ostean, 6 egunean behin aparkaleku bereko beste toki batera mugitzen zuela bere ibilgailua zehapenik ez jasotzeko, eta ondoko aparkaleku berrian argazkiak ateratzen zituela. Azaldu zuenaren arabera, udaltzainak baieztatu zion zehapenik ez jasotzeko nahikoa zela alboko aparkaleku plazan ibilgailua aparkatzea, eta ziurtatu du udaltzainak zehapenean adierazitako denboran zehar autokarabana hainbat lekutan aparkatuta egon zela frogatzen duten argazkiak dituela.

Kexagileak zehapen prozeduran azaldu zuen ez zegoela jarritako zigorrarekin ados, eta 2021eko abenduaren 12an (salaketaren aurreko egunean) ateratako bi argazki entregatu zituen; horiek frogatzen dute ibilgailua bi leku ezberdinetan aparkatuta egon zela. Halaber, berraztertze errekurtsoa aurkeztu zuen zehapen ebazpenaren kontra, eta udalean jakinarazi zuen beharrezkoa izango balitz, bere mugikorreko argazkiak erakusteko prest zegoela, argazkiak ateratako egunaren baliozkotasuna peritatze aldera.

3. Kexa onartu eta aztertu ondoren, Arartekoak Gasteizko Udalean —alkateari zuzendutako ofizioaren bitartez— eskatu zuen kexan azaldutako kontuei buruzko informazioa emateko, eta administrazioaren zehapen espedientearen kopia, udaltzainak ateratako argazkiak —kexagileak emandako 2022ko otsailaren 10eko txostenean aipatzen dituenak— eta ibilgailua 7 egunez jarraian leku berean aparkatu izana egiaztatze gainerako frogak bidaltzeko.

Informazio gehiago eskatu eta gero, 2023ko otsailaren 3an Udalak Herritarren Segurtasun Saileko zuzendariaren txosten bat bidali zuen eta bertan, honako hau adierazi zen: *“Las fotografías solicitadas constan en el expediente sancionador incoado, ya que las adjuntó el agente denunciante en los escritos de ratificación*

solicitados por el instructor del expediente. Los escritos de ratificación obran en los archivos de la Unidad de Sanciones del Ayuntamiento, que es el departamento municipal competente donde se instruye el expediente sancionador”.

2023ko otsailaren 23an, aurretik aipatutako Herritarren Segurtasunerako Saileko zuzendariaren txostena bidali zen berriro ere Arartekora. Horri erantsita honako hauek zeuden: erakunde horren informazio eskaera, bidalitako errekerimendua, Gobernu Batzordeari laguntzeko organoaren ofizio bat, Herritarren Segurtasun Saileko zuzendariari bidalitakoa, errekerimendua eta txostena Arartekoari bidaltzeko beharra jakinaraziz, eta salaketaren pantaila argazki bat.

Kexan azaldutako gaien inguruko informaziorik eman ez zenez, eta zehapen espediente osoa ezta eskatutako argazkiak ere jaso ez zituzenez, Arartekoak Udalean berriz ere eskatu zuen 15 eguneko epean eskatutako informazioa eta agiriak bidaltzeko. Aipatutako epean erantzunik jaso ez zuenez, Udalera informazio errekerimendu bat bidali zuen, eta informazio eskaera hori ere erantzun ez zutenaz, Arartekoak errekerimendu berri bat bidali zuen Gasteizko Udalera.

2023ko ekainaren 21ean, Arartekoan Herritarren Segurtasun Saileko zuzendariaren txosten bat jaso genuen. Horren bidez, aurretik bidalitako txostena berresten zen, eta jakinarazten zen Sailean ez daudela trafikoko araudia urratzeagatik jarritako zehapen espedienteak.

Azkenik, 2023ko uztailaren 28an, toki korporazioak Dirubilketa Zerbitzuko buruaren txosten bat bidali zuen, eta hauxe nabarmentzen zen bertan:

“...Decir que el 20 de diciembre de 2021, el reclamante registró escrito de alegaciones contra la sanción de referencia, dicho escrito fue desestimado sobre la base del informe emitido por el agente denunciante, agente nº xxxx, en fecha 10 de febrero de 2022.

Posteriormente, en el plazo establecido al efecto, en concreto el 7 de marzo de 2022, D. XXX interpuso recurso de reposición contra la sanción objeto de controversia (boletín nº xxx) en el que expuso que “Hace unas semanas un agente se presentó en mi casa y me advirtió de la posible sanción por mantener mi vehículo aparcado más de 7 días en la misma plaza”.

Asimismo, manifestó que “Por todo esto, y ante una posible multa del agente, hemos sacado fotos en las últimas fechas cuando movíamos el vehículo de la plaza”.

Ante estas afirmaciones, este Servicio de Recaudación del Ayuntamiento de Vitoria-Gasteiz subraya que en el mencionado informe emitido por el agente nº xxxx se remarca de forma expresa que “observó el vehículo denunciado el 24/11/2021 a las 16:00 horas en el estacionamiento localizado junto a la casa sito en c/xxxx, nº x (se realizó foto)”.

Es más, reitera literalmente que “el 13/12/2021 el mismo agente observó el mismo vehículo en la misma plaza de estacionamiento (se realizó foto) (16:33 horas).”

Dicho esto, lo explicitado por el agente denunciante deja poco margen a la duda ya que la ratificación en la denuncia es absolutamente incuestionable e indubitada, siendo oportuno en este momento recordar lo establecido en el artículo 77.5 de la Ley 39/2015 de 1 de octubre, del Procedimiento Administrativo Común de las Administraciones Públicas que se refiere a los hechos constatados por “funcionarios a los que se reconoce la condición de autoridad”, por tales hay que entender siguiendo, entre otras, la Sentencia de 25 de febrero de 1998 del Tribunal Supremo, los actos de funcionarios y agentes encargados del servicio de que se trate, como ese el caso de los agentes de tráfico de Policía Local de Vitoria-Gasteiz, siempre que actúen en el ejercicio de una función pública inherente a su cargo que autorice la constatación directa de hechos infractores.

Así, el agente nº xxxx con la emisión del pertinente informe de tráfico aportó suficientes elementos probatorios y se ratificó en los hechos, por lo que es reseñable lo que establece el Tribunal Supremo en su sentencia de 28 de abril de 1995, que dice que la declaración del funcionario policial de tráfico, una vez ratificada, por sí misma constituye una prueba de cargo suficiente, en los términos del artículo 24.2 de la Constitución, para destruir la presunción de inocencia de esa norma constitucional si se refiere hechos constatados directamente por el agente.

Esta presunción de certeza ha venido siendo reconocida por la jurisprudencia desde hace tiempo, así podemos acudir a Sentencias del Tribunal Supremo de 5 de marzo de 1979 y 14 de abril de 1990 que ya sostenían que las denuncias de infracciones por parte de los agentes de la autoridad especialmente encargados del servicio deben gozar de un cierto valor probatorio, dada la presunción de legalidad y veracidad que acompaña a todo obrar de los órganos administrativos, incluso de sus agentes, constituyendo una esencial garantía de una acción administrativa eficaz sin la cual no es concebible una buena Administración Pública.

Cabe significar que el fundamento de esta presunción se halla en la necesidad de atribuir cierto valor probatorio a las declaraciones de ciertos empleados públicos, entre ellos los agentes de tráfico, a fin de que la Administración no vea dificultada la consecución de los fines que se persiguen con la potestad sancionadora (prevenir y reprimir conductas que lesionen bienes jurídicamente protegidos). Existen infracciones en las cuales no es posible obtener otro medio probatorio de su comisión diferente a la denuncia o comprobación directa, dada la instantaneidad y fugacidad con que tiene lugar la acción típica, impidiendo su verificación a través de otros medios.

De esta manera, la jurisprudencia vino admitiendo, a efectos de prueba en el procedimiento sancionador, la declaración de un solo testigo cuando este tiene la condición de funcionario público que actúa en el cumplimiento de las funciones a su cargo, toda vez que se le supone una mayor objetividad e imparcialidad que otorga una credibilidad cualificada a su versión respecto a la de un simple particular.

Y esta doctrina ha tenido reflejo normativo con posterioridad al haberse incorporado a la regulación general que la Ley 39/2015 realiza de la potestad sancionadora, expresando en su artículo 77.5 que: “Los documentos formalizados por los funcionarios a los que se reconoce la condición de autoridad y en los que, observándose los requisitos legales correspondientes se recojan los hechos constatados por aquellos harán prueba de estos salvo que se acredite lo contrario”. Precepto legal que ha sido desarrollado en algunos sectores de la actividad administrativa sancionadora como por ejemplo, en el tráfico y seguridad vial, conforme al artículo 89 del Real Decreto Legislativo 6/2015, de 30 de octubre, en el de la seguridad ciudadana, artículo 52 de la Ley Orgánica 4/2015, de 30 de marzo, en materia de consumo...), en los cuales existen las correspondientes disposiciones normativas que concretan y adaptan la regulación general de la presunción de certeza a su campo específico.

*Dicho esto, la resolución sancionadora de 17 de febrero de 2022 fue notificada el 22 de ese mes y año (recibida y firmada) lo que implicó, no por una decisión arbitraria sino porque lo marca la Ley 6/2015, **el fin a la vía administrativa, pudiéndose ejecutar dicha sanción desde el día siguiente al de la notificación a la persona interesada.***

A partir de ahí, el artículo 96 de esta Ley establece “1. La resolución sancionadora pondrá fin a la vía administrativa y la sanción se podrá ejecutar desde el día siguiente a aquel en que se notifique al interesado”, determinando en sus puntos 2. y 3. que “Contra las resoluciones sancionadoras, podrá interponerse recurso de reposición, con carácter potestativo, en el plazo de un mes contado desde el día siguiente al de su notificación”, no suponiendo su interposición la suspensión de la ejecución del acto impugnado ni la de la sanción.

Por todo ello, cabe concluir que el procedimiento sancionador llevado a cabo por el Ayuntamiento de Vitoria-Gasteiz fue conforme a derecho, lo que conlleva la continuidad y validez del expediente incoado (expediente xxxx), siendo perfectamente lícitos tanto la multa de tráfico con boletín nº xxx como el recibo derivado de la misma, recibo nº xxxx.”

Aurrekariak aztertu ondoren, Arartekoak hau adierazi du:

Gogoetak

1. Lehenik eta behin, eta erakunde honek azkenean administrazioak kexaren inguruan eman dion informazioa eskertzen badu ere, uste du beharrezkoa dela argitzea Herritarren Segurtasun Sailak bidalitako erantzuna —bakarrik esan zuen ez dela gai horretako zerbitzu eskuduna, eta informazio hori Udalaren Zehapen Unitateak zuela— ez dela egokia Arartekoak Udalari egin zion informazio eskaerari erantzuteko.

Horrekin lotuta, Arartekoak gogorarazi nahi du informazio eskaerak beti alkateari egiten dizkiola, berari baitagokio gobernua eta udal administrazioa zuzentzea eta udala ordezkatzea, eta horrenbestez, alkateak bildu behar izango luke eraginpeko sailtako informazioa, horrela, egindako eskaerari zuzen eta modu egokian erantzuteko.

Bigarrenik, erakunde honek adierazi nahi du Gasteizko Udalak ez dituela zehapen prozeduraren administrazio espedientearen kopia ezta udaltzainak bere 2022ko otsailaren 10eko txostenean aipatzen dituen argazkiak bidali, eta erakunde honek behin baino gehiagotan eskatu ziola agiri horiek bidaltzeko.

Azalpen gehiagorik jaso ez duenez, Arartekoak ez du uste Udalak inolako arrazoirik izan zuenik eskatu zitzaion dokumentazioa eta informazioa beharrezko denboran eta forman bidaltzeko duen legezko betebeharra ez betetzeko.

Egiaz, otsailaren 27ko 3/1985 Legeak —Ararteko erakundea sortu eta arautzekoak— 23. artikuluan ezartzen du Arartekoaren ikerketa ahalen mende dauden EAEko herri-administrazioek, lehentasunez eta premiaz, eskatzen zaizkien datu, agiri, txosten edo azalpen guztiak eman behar dituztela.

Hala, Lege horren 24. artikulua arabera, Arartekoaren lana oztopatzea da eskatutakoa bidaltzeari uko egitea edo zabarkeriaz jokatzea, eta Arartekoak eskatutako espedienteak edo administrazio dokumentazioa eskuratzea edo horiek dauden lekuetara joatea oztopatzen edo zailtzen duten jokaerak izatea. Are gehiago, herri administrazioaren zerbitzura dagoen organismo, funtzionario, zuzendari edo pertsonaren batek Arartekoaren ikerketa lanaren aurkako jardueran edo jarduera oztopatzailean jarraitzen badu, txosten berezian ikertu ahal izango da, bere urteko txosteneko dagokion ataletik baztertzeaz gain.

Gainera, beste batzuetan adierazi izan dugunez, Arartekoaren eskaeretan azaltzen diren kontuei erantzunik ez ematea edo erantzun osatugabeak ematea oztopo handia dira legez esleitutako eginkizunak behar bezala bete ahal izateko, eta asko murrizten dituzte erakunde honetara jotzen dutenen eskubideak (ordenamendu juridikoak herritarrek beren eskubideak defenda ditzaten ezarritako tresnetako bat da Arartekoa).

2. Hala eta guztiz ere, interesdunak zehapen espedienteko agiriak entregatu dituenek (salaketa orria, alegazioak argazkiekin batera, salaketa jarri zuen udaltzainaren txostena, ebazpen proposamena, zehapen proposamena, jarritako berraztertze errekurtsoa eta errekurtso ezesten zuen ebazpena), Arartekoak uste du gehiago luzatu gabe, jarduketa baloratu dezakeela, baina lehendabizi, bi gauza zehaztu behar ditu.

Lehenengoa: zehapen prozeduran, arau hauste bakoitzeko egitateak frogatzeko betebeharra administrazio publiko jardulearena da, eta hala, erruztatuari ezin zaio eskatu egitate negatiboen "probatio diabólica-rik". Horrenbestez, beharrezkoa da administrazioaren zehapen ahala egikaritzean ere aplikatzekoa den errugabetasun presuntzio konstituzionala indargabetu ahal izateko, inputatuaren erruduntasuna frogatzen duen froga nahikoa eta arrazoiz erabakigarria aurkeztea.

Bigarrena: konstituzioaren arabera, garrantzitsua da administrazioaren zehapen ebazpenak arrazoitzea, eta Konstituzio Auzitegiak, beste batzuen artean, horixe deklaratu zuen urtarrilaren 13ko 7/1998 Epaian. Epai horretan, hauxe zioen: *"De poco serviría exigir que el expedienteado cuente con un trámite de alegaciones para su defensa, si no existe un correlativo deber de responderlas; o proclamar el derecho a la presunción de inocencia, si no se exige al órgano decisor exteriorizar la valoración de la prueba practicada y sus consecuencias incriminatorias"*.

Auzitegi Goreneko zigor arloko salak, 2008ko abenduaren 18ko epai batean, honako hau deklaratu zuen: *"El deber de motivación es sustancial en todo Estado de Derecho, y se impone por nuestra legislación administrativa y constitucional, y en el ámbito de la Unión Europea por el art. 41 de la Ley Orgánica 1/2008, de 30 de julio, por la que se autoriza la ratificación por España del Tratado de Lisboa, Carta de Derechos, que concede el derecho a todos los ciudadanos a una buena administración, que incluye, entre otros derechos la obligación que incumbe a la Administración de motivar sus decisiones. Es una constante, constatada con frecuencia desafortunadamente, que las autoridades administrativas en asuntos de elevadas solicitudes utilizan modelos estandarizados, ausentes de cualquier motivación, tanto fáctica como jurídica, al caso sometido a su consideración, resolviendo, pues sin expresar el razonamiento que es debido. Ello puede dar lugar al delito de prevaricación administrativa cuando a la injusticia intrínseca de la resolución, se une la arbitrariedad de la misma, resultante de tan inmotivado"*

proceder. Para ello es necesario naturalmente que la resolución contenga una decisión no tolerable bajo interpretación de punto alguno, o bien que tal injusticia sea, como tantas veces se ha dicho, grosera, esperpéntica o insólita.”

Azken finean, zehapena ezartzearen oinarria aurretiaz frogatutako erruduntasunaren arrazoizko epaia izan behar da, eta administrazioak arau-haustearen egitateak eta salatuak horietan parte hartu izana frogatu eta arrazoitu behar ditu.

Ararteko erakundeak 2003ko ohiko txostenean trafiko, zirkulazio, motordun ibilgailu eta bide segurtasuneko zehapen prozeduretako izapide ereduari buruz egindako [gomendio orokorrear](#) jada azaldu zuen kezkatuta zegoela trafiko, motordun ibilgailuen zirkulazioko eta errepide segurtasuneko zehapen prozeduren izapidetzea aurretik zehaztutako ereduarekin egitearekin.

Gomendio horretan, erakunde honek zehatz mehatz aztertu zuen gai hori, kontuan hartuta gai hori oso garrantzitsua dela Espainiako Konstituzioaren 24. artikuluan jasotako defentsa eskubidearen ikuspegitik, eta azterketan hizpide izan zituen bere ustez garrantzitsuenak zirenak eta maiz gertatzen direnak izapidetzeak aurrez ezarritako ereduarekin egiten direnean. Zehazki, frogari eta zehapen ebazpenari lotutako akats batzuk aipatzen zituen (ebazpenak interesdunak aurkeztutako alegazioen inguruan ateratako balorazio ondorio orokorra adierazten duten aurrez zehaztutako formulei erantzuten die, baina ez ditu azaltzen zeintzuk diren ondorio hori oinarritzeko arrazoi zehatz eta espezifikoak).

Halaber, nabarmendu zuen egiaztatu zuenaren arabera, arrazoi orokorrak erabiltzearen administrazio praktika hori —interesdunek planteatutako gai zehatzei erantzuten ez dietenak— maiz egiten zela baita ere aurrez ezarritako ereduari egokitzen zitzaizkien zehapenen aurkako administrazio errekurtsioak ebaztean. Modu horretan, errekurtsioen ebazpenak zehapen prozedura eredu baten arabera izapidetzeagatik sortutako akatsak ez zuzentzeaz gain, akats berberak errepikatzen zituen.

Aipatu dugun bezala, kexaren muina den zehapen prozeduran erabilitako administrazio praktika gomendio orokorrear analizatu ziren inguruabarren artean dago, eta horrenbestez, modu orokorrear Arartekoak orduan konstituzio eta legeko bermeak errespetatzeko eta erruztatuaren defentsa eskubidea babesteko administrazio publikoei eman zien jarraibideak berriro ere gogorarazi behar zaizkie orain Gasteizko Udalari, izapidetzen dituen zehapen prozeduretan aplikatu ditzan.

Hala, bereziki hauek egin beharko lituzke:

- 1 Erruztatuen alegazioak baloratu, eta hala badagokio, ezespina behar adina arrazoitu.
  - 2 Interesdunak proposatutako frogen jatorria baloratu, eta berariazko iritzia eman, horiek onartu edo ukatzeko. Azken kasu horretan, arrazoitutako ebazpen bidez bidegabekotzat deklaratu beharko ditu.
  - 3 Prozedurak erabakitzea behar adina arrazoitutako ebazpen batean. Zehapen ebazpenak, gainera, berariazko iritzia eman behar du prozedurako gai guztien inguruan, eta horretaz gain, froga osoaren balorazioa izan behar du eta zehapenaren larritasuna arrazoitu behar du.
  - 4 Zehapenen aurkako errekurtsioak arrazoituta eta interesdunak planteatutakoarekin bat etorritzat ebaztea.
  - 5 Egintza bakoitzaren arrazoiketari azaltzea zeintzuk izan diren erabakia oinarritzen duten zio espezifiko eta zehatzak.
3. Kexaren muina den inguruabarrera itzulita, eta aipatutako gomendio orokorreko irizpideak eta jarraibideak aintzat hartuta, garrantzitsua da azpimarratzea salatuak alegazioak aurkeztu zituela 2021eko abenduaren 12an (salaketa jarri aurreko egunean) ordu ezberdinetan (11:54ean eta 11:58an) ateratako bi argazkirekin batera; horietan, ibilgailua aparkalekuko bi leku ezberdinetan aparkatuta agertzen da, eta froga horiek aurkeztu zituen egiaztatzeko seigarren egunean ibilgailua mugitzen zuela. Hala eta guztiz ere, zehapen ebazpenak, estandarizatutako formula batekin, egitateak frogatutzat jotzen ditu (agintaritzaren agenteen egiazkotasun presuntzioan oinarrituta), eta kasu horretan aplikatzekoa den zehapen legeria aipatzen du, baina ez ditu berariaz aipatzen ez alegazioak, ezta argazkiak ere.

Zehapen ebazpenak gogorarazten du, ezen Trafikoaren, Motordun Ibilgailuen Zirkulazioaren eta Bide Segurtasunaren Legearen (aurrerantzean, Trafiko Legea) testu bategina onesten duen urriaren 30eko 6/2015 Legegintza Errege Dekretuaren 88. artikuluan xedatuta dagoela trafikoa zaintzen duten agintaritzako agenteek egindako salaketek, kontrakoa frogatu ezean, salatutako egitateen fede emango dutela, eta honakoa dioen irizpide jurisprudenziala transkribatzen du: *"la declaración del funcionario policial de tráfico, una vez ratificada por sí misma constituye una prueba de cargo suficiente, en los términos del art. 24.2 de la Constitución, para destruir la presunción de inocencia de esa norma constitucional si se refiere a hechos constatados directamente por el agente"*.

Trafiko Legearen askotariko xedapenak azaldu eta gero, ebazpenean hauxe ondorioztatzen da: *"Examinadas, en su caso, las alegaciones practicadas por el interesado, en el plazo legalmente establecido que al efecto se le concedió y que tales alegaciones no aportan datos con relevancia para la resolución del"*

expediente, que sean distintos de los constatados por el denunciante. Visto que, como consecuencia de lo anterior, y del artículo 88 del RDL 6/2015, los hechos inicialmente constatados por el denunciante deben considerarse ciertos al no haberse probado lo contrario", y resuelve "Desestimar las alegaciones formuladas, en su caso, por el recurrente..." (sic).

Aurrekoarekin lotuta, aipatu behar da agintaritzaren agenteek egindako salaketei Legeak ematen dien balio berezia gorabehera, salaketa horiek ez dutela frogatzeko lehenetsun absolutua salatuak aurkeztutako bestelako frogen aurrean, eta ez dutela ez beharrezkotzat egiten salatuak, egozten zaizkion egitateen egiazkotasunaren uste osora iristeko, aurkeztutako alegazioak eta frogak arrazoiz baloratu behar izatea.

Esan dugun bezala, administrazioak ez zituen aztertu alegazioak ezta aurkeztutako froga ere, eta bere arrazoiketa oinarritzeko zio formala eta kasuaren inguruko edukirik gabea erabili zuen. Erakunde honek ez du inolako azalpenik aurkitzen, ondorioztatu dezakeenik salatuak esandakoak ez direla garrantzitsuak, eta ez dutela udaltzainak egiaztatutakoa ez den bestelakorik egiaztatzen.

Administrazioak ez du gutxieneko jarduketarik egin argudiatutakoaren egiazkotasuna frogatzeko, eta alderantziz, salatuak bete du zegokion arrazoizko karga. Horrenbestez, kontuan hartuta prozedura hauetan errugabetasun presuntzioaren printzipioak agintzen duela, eta interesdunak aurkeztutako alegazioak eta frogak ikusirik, gutxienez, arrazoizko zalantza bat sortu da administrazioak egozten dion arau-haustearen inguruan.

Erakunde honetara bidalitako txostenean, Dirubilketa Zerbitzuko buruak berariaz aipatzen du udaltzainaren berrespen txostena, eta dio kexagileak entregatutako alegazioen idazkia ezetsi egin zela *"sobre la base del informe emitido por el agente denunciante, agente nº XXXX, en fecha 10 de febrero de 2022"*. Así, declara que *"...lo explicitado por el agente denunciante deja poco margen a la duda ya que la ratificación en la denuncia es absolutamente incuestionable e indubitada..."*

Horri dagokionez, nabarmendu behar da interesdunak kexa idazkian hauxe zioela: *"al pedir el expediente del hecho vemos que la declaración policial no tiene ninguna base con las pruebas que aportamos, además tampoco están incluidas en el expediente ninguna foto por su parte, aunque habla que las tienen"*.

Modu horretan, eta 2021eko abenduaren 12an ateratako argazkien bitartez egiaztatu ondoren ibilgailua mugitu egin zela, Udalak, froga horiek egiazkotzat jotzen ez bazituen, gauzatu zuen balorazio formalista egin baino lehen, nolabaiteko instrukzioa gauzatu behar izan zuen salatutakoaren egiazkotasuna ziurtatzeko.

Beste alde batetik, interesdunak berraztertzeke errekurtsua aurkeztu zuen baita ere, eta administrazioari aukera eman zion bere mugikorrarekin ateratako argazkiak eskuratzeko, hala, horien baliozkotasuna eta atera zituen egunak peritatzeko, baina berraztertzeke errekurtsua ezesten duen ebazpenak zehapen ebazpena errepikatzen du, berriz ere interesdunaren alegazioak eta hark aurkeztutako froga baloratu gabe, eta arrazoitu gabe zergatik uste zuen kexagileak salatutako arau-haustea egin zuela.

Gauzak horrela, zehapen administrazioak interesdunaren alegazioei ez erantzuteak eta aurkeztu zituen argazkiak ez baloratzeak, Arartekoaren ustez benetako babesgabetasuna sortu zuen azken horrentzat, nahiz eta zehapenaren arrazoi formala jakin, benetan ez baitzitzaion azaldu zein zen haren azken arrazoia. Egiaz, administrazioak kasu honetan egin duen bezala ebaztean, administrazioak kexagileari legezko agindua betez eman dion alegazio eta errekurtsu izapidea edukirik gabe uzten du.

Laburbilduz, arau-haustea betetzearen inguruan arrazoitutako zalantza ikusirik, Arartekoak uste du froga balorazioa administratuaren aldeko irizpideetara zuzendu behar dela. Halaber, arrazoiketa falta horrengatik, zehapen ebazpena eta harekin jarritako zehapena indargabetu beharko lirateke.

Horregatik guztiagatik, Arartekoak gomendio hau egiten dio Gasteizko Udalari, otsailaren 27ko 3/1985 Legeak –erakunde hau sortu eta arautzekoak– 11 b) artikuluan ezarritakoaren arabera:

GOMENDIOA

Ondoriorik gabe utz dezala kexagileari ezarritako zehapena, gomendio honetan zehar azaldutako arrazoiengatik, eta kexagileak ordaindutakoa itzultzeko erabakia har dezala.

